

זהר שיר השירים

פְּלוֹת מִשָּׁה" (במדבר ז, א), כלת כתוב, שזה ביום שנכנסה כלה לחופה, והשכינה זו היא כלה, "אֲתִי מְלֶכְנֹן תְּבוֹאִי", ממקום בית המקדש שלמעלה, "תְּשׁוּרֵי מְרֹאֵשׁ אֲמָנָה", מראשו של מי, מראשם של בני האמונה, ומי הם, יעקב ובניו, "מְרֹאֵשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן", שהם עתידים לקבל התורה שלי מהר חרמון ולהגן עליהם בגלותם, "מְמוֹעֲנוֹת אֲרִיּוֹת", אלה הם העמים עכו"ם שדומים לאריות ונמרים, ומענים לישראל בכל עבודות קשות.

השכינה הולכת בגלות עם ישראל להגן עליהם

עוד אמר רבי אבא "אֲתִי מְלֶכְנֹן פְּלָה וגו'". וכי מלכנון באה, והלא ללכנון נכנסה, אלא אמר רבי אבא בשעה שירדה השכינה למצרים ירדו עמה ששים רבוא מלאכי השרת, והקדוש ברוך הוא לראשונה, זהו שכתוב: "וַיַּעֲבֹר מֶלֶכְכֶם לְפָנֵיהֶם וְהָיָה בְּרֹאשָׁם" (מִיכה ב, יג), רבי יצחק אמר, "אֲתִי מְלֶכְנֹן פְּלָה", זו היא השכינה, "אֲתִי מְלֶכְנֹן תְּבוֹאִי", ממקום בית המקדש שלמעלה, "תְּשׁוּרֵי מְרֹאֵשׁ אֲמָנָה", ממקום בית המקדש שלמעלה וממקום בית המקדש שלמטה, שאמר רבי יהודה מעולם לא זזה השכינה מכותל מערבי של בית המקדש, שנאמר: "הֲנֵה זֶה עֹמֵד אַחֵר כְּתָלָנוּ", והיא ראש האמונה לכל העולם, "מְרֹאֵשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן", ממקום שהתורה יוצאת לעולם, ולמה, להגן על ישראל "מְמוֹעֲנוֹת אֲרִיּוֹת", אלה העמים עכו"ם, רבי יודן אמר "מְמוֹעֲנוֹת אֲרִיּוֹת", אלו תלמידי חכמים

ראשיתה ואמצעותה שמחתכת להדבור, "מְמוֹעֲנוֹת אֲרִיּוֹת", אלו הן השינים, "מְהַרְרֵי נְמָרִים", אלו הן שפתים שלימות שנשתלם בהן הדבור. (ב-ב):

מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת

רבי אבא פתח ואמר, "אֲתִי מְלֶכְנֹן פְּלָה אֲתִי מְלֶכְנֹן תְּבוֹאִי", בוא וראה, אוי להם לאנשים שאין יודעים ואין משגיחים בעבודת רבונם, שלמדנו אמר רבי יצחק, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת, אוי להם לאנשים מחסרון עבודת רבונם, אוי להם לאנשים מעלבונה של תורה, שאמר רבי יהודה כל מי שמתניגע בתורה בעולם הזה, ומסגל מעשים טובים נוהל עולם שלם, וכל מי שאינו מתניגע בתורה בעולם הזה ואינו עושה מעשים טובים, אינו נוהל לא זה ולא זה, והלא למדנו, יש מי שנוהל עולמו כפי מקומו ולפי תכונתו הראוי לו¹¹⁷, אמר רבי יצחק לא למדנו שאינו נוהל כלל, אלא זה שאין לו מעשים טובים כלל, אמר רבי יהודה לולי היו יודעים אנשים האהבה שאוהב הקדוש ברוך הוא לישראל, היו שואגים ככפירים לרדוף אחריו, שלמדנו בשעה שירד יעקב למצרים קרא הקדוש ברוך הוא לכל פמליא שלו ואמר להם, כלכם רדו למצרים ואני ארד עמכם, אמרה השכינה רבוננו של עולם, היש צבאות בלי מלך, אמר לה "אֲתִי מְלֶכְנֹן פְּלָה", "מְלֶכְנֹן", ממקום העדן שמלובן בכל מעשיו, כלה, זו השכינה שהיא ככלה בחופתה, ויתכן זה כמו שלמדנו שאמר רבי יהודה מהו שכתוב "וַיְהִי בַיּוֹם

זיו הזהר

הבא, ומתרחץ ר' יצחק דהבת קול מוסב רק על בור גמור.

קנח. לפי תכונתו כמו שראוי לו לפי מזג טבעו של תולדתו, ומקשה דלפי זה משמע שגם האיש שאינו טוב כראוי גם כן יש לו עולם